



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

22. An aliqui Prælati Curiae Romanæ possint eligere Confessarium virtute
Cap. Fin. de Pœnitent. & remission. Et quid de Equitibus Divi Ioannis, Divi
Iacobi, Alcantaræ, Calatravæ, &c. an possint ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

faciebant, postea usque ad hunc diem per spatium centum annorum fecerunt, scientibus, & videntibus Serenissimus Archiepiscopus, qui in exercitio suæ jurisdictionis dictos Dominos Consultentes reliquerunt. Ergo, &c.

14. Nec obstat dicere, Concilium omnes consuetudines abrogasse, hoc enim non officit, quia ut dictum est, receptum non fuit; Et dato quod usu receptum fuisset, postea per contrariam consuetudinem abrogatum fuisse dicendum est; Nam ut observat Amicus *ubi supra num. 94.* Si lex feratur cum clausula; Quacumque consuetudine non obstante, ut loquitur Tridentinum *dicta sess. 23. c. 15. de reformat.* non tollit consuetudinem de futuro, quod etiam docet Joannes Maria de Castileno in *Polyanthea Theologia moralis verbo Consuetudo, diff. 12.* Suarez de *legibus lib. 7. cap. 7. à num. 2.* & Villalobos in *Summa tom. 1. tractat. 2. diff. 39. num. 8.* cum amicissimo, & sapientissimo Ariaga in *Cur. Theol. tom. 5. disputat. 24. scilicet. 6. sub text. 1. num. 37.*

15. Tamen in Diœcesi Colonienſi videtur aliquo modo remanſiſſe, ut ſaltem apparet in caſu noſtro, & in aliis: ergo, &c.

16. Adde quod aliquis dicere etiam poſſet, dato, fuſſe Concilium Tridentinum uſu receptum, in caſu noſtro nihil officit, quia Paſtores inſtituti, ac inſtituti à Dominis Conſulentibus, recipiunt ab iſtis beneficia, curam animarum habentia. Ergo non indigent approbatione Episcoporum, quia Concilium in *dicta ſeſſ. 23. c. 15.* eximit, qui beneficia Curata obtinuerunt, ab approbatione Episcoporum; etenim eo ipſo, quod alicui animarum cura demandatur, ſufficienter declarat, r idoneus ad Confeſſiones audiendas, & idem ſuperiores Regularium, qui habent adnexam Parochiam, designant Vicarium abſque approbatione Episcoporum, ut obſervat Amicus in *cur. Theol. tom. 8. diſp. 15. ſeſt. 3. num. 97.*

17. Nec ſupradictis obſtat Bulla Urbani VIII. lata die 12. Septembris 1628. quia loquitur de privilegiis, & forſitan non fuit in Diœceſi Coloniënſi publicata, ut neceſſario volunt aliqui; ſed melius, ea quæ diximus ſupra in ordine ad Concilium Tridentinum, applicanda ſunt ad dictam Bullam.

RESOL. XXI.

An ſit iteranda confeſſio facta cum Confeſſario, qui cum falſa licentia Ordinarij excipit aliorum confeſſiones?
Et quid eſt ſentiendum, ſi pœnitens ſciat privatam eſſe Confeſſarium jurisdictione, quod ipſe Confeſſarius ignorat, & communis populus, an poſſit pœnitens ab ipſo abſolutionem petere, & validè conſentire? Ex part. 3. tractat. 4. Reſolut. 121. alia 122.

Affirmativè reſpondent Homobonus de *exam. Eccleſ. part. 1. tract. 5. cap. 3. num. 90.* Reginaldus in *praxi, tom. 1. lib. 8. dub. 9. num. 98.* Sanchez de *matrim. tom. 1. lib. 3. diſp. 22. q. 2. Megala in 1. part. lib. 6. cap. 19. num. 12.* & alij penes ipſos. Et ratio eſt, quia talis eſt intruſus, non enim habet titulum à legitimo Superiore, nec valet ſolum communis error. Ergo, &c.

2. Sed negativam ſententiam docet Molſefius *Et in ſumma, tom. 1. tract. 7. cap. 13. num. 21.* ubi ſic & aſſerit: Aliqui aſſerunt invalidam eſſe abſolutionem, Tom. 1.

nem, quoties Parochus nullum habet legitimum titulum, ut quia de facto cum bullis falſis legitur pro Parochia. Attamen eorum opinio mihi non probatur, nam eadem eſt ratio, ſiquidem in utroque caſu error eſt communis, qui tribuit jurisdictionem, & adest bona fides pœnitentis. Ita ille, & hanc ſententiam ego libenter etiam teneo, quia putato, quod ex errore communi conferatur jurisdictione etiam ſine titulo colorato à legitimo poſſeſſore, & hoc ſolidè probant Baſilius Pontius de *matrim. lib. 5. c. 20. num. 2.* Sancius in *ſelectis, diſp. 44. n. 3.* & ego ipſe alibi.

3. Hinc à fortiori inferitur, quod ſi pœnitens ſciat privatam eſſe Confeſſarium jurisdictione, quod ipſe Confeſſarius ignorat, & communis populus poterit pœnitens petere ab illo abſolutionem, quæ validè conferetur.

RESOL. XXII.

An aliqui Prælati Curia Romana poſſint eligere Confeſſarium virtute, cap. final. de Pœnit. & remiſſion?

Et quid de Equitibus D. Joannis, D. Jacobi, Alcantara, Calatrava, &c. an poſſint conſiteri cum Sacerdote non approbato ab Ordinario?

Et quinam ſunt ſupradicti Prælati exempti in dicto cap. fin?

Et cuiſim deciduntur, quis ſit habendus pro idoneo Confeſſario ſecundum declarationem Concilij Tridentini? Ex part. 10. tractat. 16. & Miſcell. 6. Reſolut. 76.

§. 1. Suppono, Prælatos exemptos vigore, dicti cap. final. poſſe eligere Confeſſarium; ſed quinam ſunt dicti Prælati exempti, tradunt Doctores, quos citat, & ſequitur noſter doctiſſimus Paſqualigus in *decis. Moral. decis. 92. & ſequent.* qui putat, Auditorem Camera, Thelaurarium, Clericos Camera, Præſides Camera, Auditores Rotæ, Magiſtrum facti Palatii, Protonotarios Apoſtolicos, & Referendarios, poſſe virtute *d. cap. fin.* eligere Confeſſarium, & cum hoc Privilegium non ſit revocatum per decretum Tridentini *ſeſſ. 23. cap. 15. de reform.* quia eſt inſertum in corpore juris, ſit, ut non ſolum poſſint eligere quemcumque approbatum à quocumque Ordinario, etiamſi non ſit in illa Diœceſi, pro qua eſt approbatus, ſed etiam non approbatus, quia Privilegium dat facultatem eligendi providum, & difcretam, & quando Tridentinum declarat, quod non ſit habendus pro idoneo, qui non eſt approbatus, loquitur tantum de idoneitate publica, non de idoneitate neceſſaria pro exercendo munere Confeſſarij quæ ſola ſufficit, ut poſſit eligi Confeſſarius in virtute hujus Privilegij. Ita Paſqualigus; ſed ſcias, hujus ſententiæ circa Prælatos Romanæ Curia, non eſſe primum Auctorem P. Paſqualigum, ſed P. Suarez in *3. part. tom. 4. diſputat. 27. ſect. 2. n. 8.* P. Filiucium *tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 231.* & P. Angelum Boſſium de *Jubileo, ſect. 3. caſ. 2. §. 4. num. 123.* ubi ſic ait: De Auditore autem Camera, & quibuſdam aliis Prælatiſſimis exiſtentibus in Curia Romana, qui habent jurisdictionem proprio jure, ſaltem quoad forum exterius, quique quoad forum interius, & etiam exterius ſunt immediate ſubjecti Papæ, indubitatè tenendum eſt, eos comprehendendi, & gaudere privilegio eligendi ſibi Confeſſarium, quia ſunt Prælati exempti, & in his habet locum ratio confeſſionis, ſcilicet, ne pro diſtantia

in to. 8. ff. 1. ex Ref. 5. §. Sed audiamus. curſum ad medium, à verſ. Inſu-

Sup. hoc in Ref. ſeq. 5. Deinde, & in tom. 3. tr. 1. ex Ref. 38. §. Sed diſcultas ad medium, à verſ. Inferitur ſecundo, & ex Ref. 39. §. Sed primus caſus ad medium, verſ. Confeſſores idoneos.

immineat periculum animarum. Ita Bossius, & novissime idem docet Serius *tom. 2. in Bull. Cruc. disp. 1. diff. 10. §. 8. q. 1. n. 9.*

* Alibi in §. 2. Sed ego huic sententia non adhaereo, quia ut sed difficultas. Ref. 38. quae hic est in to. 3. tr. 1. sed lege eam, & doct. Crinam Ref. 37. ibidem.

alibi probavi ex auctoritate sacrae Congregationis, privilegium, c. fin. de Penit. fuit revocatum à Concilio Tridentino: & dato, quod non esset revocatum, consuetudo videtur in contrarium, ut dicti Praelati Romanae Curiae eligant Confessarium virtute, d. cap. fin. nam nemo ex ipsis; ut intelligo, ausus est tali privilegio uti. Ideo resolutionem hujus difficultatis ad Oraculum sacrae Congregationis Concilij remitto.

3. Quoad secundum dubium, docet Leandrus de Sacrament. tom. 1. tract. 5. disp. 11. quest. 47. sententiam affirmativam esse probabilem, nempe posse dictos Equites confiteri cum simplici Sacerdote ab Ordinario non approbato. Idem tenet Marcus Vidal. in Arca Theolog. Moral. titul. de Indice, in sect. 4. num. 39. Riccius in praxi part. 4. resol. 172. num. 2. Novarius de electione fori, q. 69. & in tom. 7. sect. 2. num. 23. in ultima editione, & Martinus de San Joseph in Monit. Confess. tom. 1. lib. 1. tr. 24. de Penit. num. 3. & 4. ubi sic ait: [Yo mismo se deve dezir de los Cavalleros de los Ordenes de San Juan, Santiago, Calatrava, y Alcantara, que se podran confesar con qualquier simple Sacerdote idoneo, Regular, o Secular, aunque no este expuesto, porque segun la mas verdadera opinion, son verdaderos Religiosos.] Ita ille.

4. Sed Pater amicissimus Bardi in Bullam Cruciatæ, part. 2. tractat. 5. cap. 2. sect. 2. num. 24. & 25. mediam tenet sententiam; tenetur enim Equites Hierosolymitanos posse confiteri cum Sacerdote non approbato ab Episcopo: manet tamen dubius de Equitibus Divi Jacobi, Alcantara, & Calatrava, quia non constat hos Equites habere qualitatem illam, per quam eximuntur à lege; qualitas autem est vera, & stricta professio religiosa; idcirco dum de hoc non constat, videntur includi in illo decreto.

5. Verum has sententias refellit Pater Lezana in Summa, tom. 2. cap. 15. num. 45. sic asserens: Licet aliqui credant hos milites gaudere privilegio aliorum Regularium, quod scilicet possint confiteri peccata sua Confessario etiam non approbato ab Ordinario. Nihilominus, quia in hoc attendenda est consuetudo, tam ea quae fuit inter hos Milites ante Concilium Tridentinum, quam post illud, & hæc si in contrarium, ut ipse Diana testatur, nullatenus assentiendum est huic sententia, sed ut falsa rejicienda. Ita ille. Sed an hæc opinio sit falsa, ut vult Lezana, remitto me iudicio Doctorum virorum, & contra Lezanam invenitur nominatim Marcus Vidal, ubi supra, & P. Bardi num. 26. dicit, Sancium has sententias probabiliter docuisse: Ego tamen clarè negativæ sententiæ adhaesi in part. 8. tract. 7. resol. 96. Unde poterat P. Lezana me pro hac sententia adducere, ut fecit Leandrus & Vidal, ubi supra, cum Pellizzario in Manual. Regul. tom. 2. tract. 8. c. 2. num. 26. Nam ut ex consuetudine apparet, dictos Equites, quoad administrationem Sacramentorum subduntur Episcopis.

RESOL. XXIII.

Enumerantur aliqui casus, in quibus secundum mentem auctorum Doctorum confessio erit valida, licet

ceteri non fuerint facta Confessario ab Episcopo approbato ad oraculum Concilij Tridentini, scilicet 25. cap. 13. de reformat.

In quibus casibus comprehenduntur Cardinales, & eorum familiares; Episcopi intra & extra Dioccesim, Episcopi Titulares; Imperatores, Reges, & Regina, & de Confessariis à Parocho approbatis, & aliquid pro Regularibus etiam agitur. Ex part. 11. tractat. 4. & Miscell. 4. Resolut. 13.

§. 1. **Q**uæro primò, an Eminentissimi Cardinales possint ubique excipere confessiones secularium absque Episcopi approbatione? casus est novus, & ad illum affirmativè respondit Thomas Hurtadus *variar. tom. 2. tractat. 12. c. 1. resolut. 34. §. 1. num. 1458.* ubi sic ait: Certum est omnem quemcumque Sacerdotem (sive secularis sit, sive Regularis) examini se subjicere debere, nisi Parochus sit, aut Episcopus, qui quantum ad hoc, censetur Parochus universalis totius Diocesis. Eo enim ipso, quod quis electus est ad Parochiam, & committitur oves, censetur idoneus (licet non per examen ad id ordinatum) habet enim pastor jurisdictionem ordinariam in suas oves.

2. Ex quo fit, quod nullus, quantumvis magna præfulgeat dignitate in Ecclesia, Examen hujus decreti effugere potest, ex vi hujus decreti si Episcopus vult: quamvis sit Cardinalis, nisi sit legatus à latere: qui habet jurisdictionem in tota Provincia suæ legationis, neque enim quod quis sit Cardinalis factus, judicatur idoneus ad audiendas confessiones fidelium. Quamvis, quia sunt Ecclesia cardines, & de corpore Pontificis, qui universalem jurisdictionem habet in omnes fideles, non videatur incongruum, quod ex tacita Papæ licentia satis rationabili possint ubique confessiones audire. Ita Hurtadus.

3. Sed tu cogita; nam consuetudo, & praxis est in contrarium, & si ratione supremæ dignitatis esset philosophandum, ut vult Hurtadus, possent etiam Domini Cardinales ex præsumpta licentia Papæ exercere Pontificalia, ministrare Sacramentum ordinis, & alia facere in aliena Diocesi inconsulto Episcopo. At hoc magnam perturbationem afferret in Ecclesiastica Hierarchia, ergo, &c.

4. Quæro secundò, an Eminentissimi Cardinales possint eligere sibi confessarium non approbatum ab ordinario? Affirmativè respondeo, itante aliquo vivæ vocis oraculo alicujus Pontificis, quod extitisse satis demonstrat praxis, & consuetudo, quæ actu existit apud ipsos Eminentissimos, & ita docet Cardinalis Lugo, quando non erat Cardinalis, de Sacramento Penitentia, *disp. 19. hic infra in section. 1. num. 5.* & me citato Pasqualigus in *Decis. moral. decisione 93. num. 2.* qui cum Hurtado ubi supra, §. 2. dub. 1. num. 2025. & aliis etiam asserit posse Cardinales eligere etiam pro sua familia confessarium non approbatum ab ordinario loci.

5. Immo possunt Cardinales dare licentiam suo familiari, ut eligat sibi Confessarium aliquam determinatam personam, non approbatam ab Episcopo ad audiendas confessiones, qui poterit illum absolvere etiam extra domum Cardinalis.

6. Ita Lugo *loc. cit.* Mercerus in *supplem. 3. part. D. Thom. quest. 8. dub. 3. in fine.* Bussembaum in *medulla*

Que nunc
invenitur
in to. 7. tr. 1.
Ref. 100. &
in multis
aliis ejus
primæ an-
not.

Sup. hoc in
tom. 3. tr. 1.
ex Ref. 38.
§. Tertius
casus. & in
tom. 9. tr. 7.
Refol. 47. &
hic infra in
Ref. 37. casus
in §. 4.
Dices. &c.
Sup. hoc in
Ref. 1. nota
præterea in
eodem §. 8.
in aliis ejus
annot.
Sup. hoc in
Refol. not.
primæ hujus
Ref. in fine
ejusdem §. 8.
in Ref. 2. in
ejus §. ult.